

Judikatūras krājums

Lieta C-126/14

“Sveda” UAB

pret

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 168. pants — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Priekšnodokļa, kas samaksāts par kapitālieguldījumu preču iegādi vai izgatavošanu, atskaitīšana — Atpūtas taka, kas ir tieši paredzēta, lai sabiedrība to izmantotu bez maksas — Atpūtas takas izmantošana ar nodokli apliekamu darījumu veikšanā

Kopsavilkums – Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 22. oktobra spriedums

1. *Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Priekšnodokļa atskaitīšana — Atskaitīšanas tiesību rašanās un apjoms — Preču iegāde, ko nodokļa maksātājs veic savas saimnieciskās darbības vajadzībām — Vērtēšanas kritēriji*

(Padomes Direktīvas 2006/112 9. panta 1. punkta otrā daļa un 168. pants)

2. *Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Priekšnodokļa atskaitīšana — Atskaitīšanas tiesību rašanās un apjoms — Preces un pakalpojumi, kas izmantoti nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamo darījumu vajadzībām — Tiešas un tūlītējas saiknes starp iepriekš veiktu darījumu un nodokļa maksātāja darbību nepieciešamība — Vērtēšanas kritēriji*

(Padomes Direktīvas 2006/112 168. pants)

3. *Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Priekšnodokļa atskaitīšana — Atskaitīšanas tiesību rašanās un apjoms — Kapitālieguldījumu preču iegāde vai izgatavošana saistībā ar sabiedrības izmantošanai bez maksas nodotas atpūtas takas izbūves darbiem — Atpūtas takas izmantošana ar nodokli apliekamu darījumu īstenošanai — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Nosacījumi*

(Padomes Direktīvas 2006/112 168. pants)

1. No Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta izriet, ka tad, ja nodokļa maksātājs, rikojojies šādā statusā preces iegādes brīdī, izmanto precī saviem ar nodokli apliekamiem darījumiem, viņam ir tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, kas maksājams vai samaksāts par minēto precī. Šajā ziņā persona, kas rikojas kā nodokļu maksātājs, var iegādāties preces un pakalpojumus saimnieciskās darbības vajadzībām Direktīvas 2006/112 9. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, pat ja preces netiek nekavējoties izmantotas šajā saimnieciskajā darbībā. Jautājums par to, vai

nodokļa maksātājs šādā statusā ir rīkojies saimnieciskās darbības vajadzībām, ir fakta jautājums, kas ir jāvērtē, ņemot vērā visu informāciju lietā, tostarp attiecīgās preces veidu un laikposmu starp tās iegādi un izmantošanu šī nodokļa maksātāja saimnieciskajā darbībā. Šis vērtējums ir jāveic valsts tiesai.

(sal. ar 18., 19. un 21. punktu)

2. Lai nodokļa maksātājam tiktu atzītas tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu un tiktu noteikts šo tiesību apjoms, principā ir nepieciešama tiešas un tūlītējas saiknes esamība starp konkrētu iepriekš veiktu darījumu un vienu vai vairākiem vēlāk veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokļa atskaitīšanu. Tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, kas samaksāts par iepriekš iegādātām precēm vai pakalpojumiem, paredz, ka to iegādes izdevumi veido daļu no tādu darījumu cenām, par kuriem nākotnē jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis, kas dod tiesības veikt atskaitījumu. Taču atskaitīšanas tiesības nodokļa maksātājam ir atzītas arī tad, ja, pat nepastāvot tiešai un tūlītējai saiknei starp konkrētu iepriekš veiktu darījumu un vienu vai vairākiem vēlāk veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, radušies izdevumi veido daļu no šā nodokļa maksātāja vispārējiem izdevumiem un kā tādi tie veido daļu no tā pārdoto preču vai sniegto pakalpojumu cenām. Šādi izdevumi ir tieši un tūlītēji saistīti ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā.

Šajā ziņā, piemērojot tiešas saiknes kritēriju, kurš jāpiemēro nodokļu administrācijām un valsts tiesām, tām ir jāievēro visi apstākļi, kuros norisinājušies attiecīgie darījumi, un jāņem vērā tikai tie darījumi, kas ir objektīvi saistīti ar nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamo darbību. Tādējādi tādas saiknes esamība ir jāvērtē, ņemot vērā attiecīgā darījuma objektīvo saturu.

(sal. ar 27.–29. punktu)

3. Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nodokļa maksātājam ir piešķirtas tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokli, kas samaksāts par tādu kapitālieguldījumu preču iegādi vai izgatavošanu saistībā ar plānoto saimniecisko darbību lauku tūrisma un izklaides jomā, kuras, pirmkārt, ir tieši paredzēts sabiedrības izmantošanai bez maksas un, otrkārt, var ļaut īstenot ar nodokli apliekamus darījumus, ja ir konstatēta tieša un tūlītēja saikne starp izdevumiem, kas saistīti ar iepriekš veiktiem darījumiem un vienu vai vairākiem vēlāk veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, vai ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā, kas uz objektīvu faktu pamata ir jāpārbauda valsts tiesai.

Šajā ziņā kapitālieguldījumu preču tūlītēja bezmaksas izmantošana nedod pamatu apšaubīt šīs tiešas un tūlītējas saiknes esamību, ciktāl, pirmkārt, attiecīgās atpūtas takas nodošana sabiedrībai neietilpst kādā no Direktīvā 2006/112 paredzētiem atbrīvojumiem, un, otrkārt, saistībā ar šīs takas ierīkošanu nodokļa maksātājam radušies izdevumi var tikt saistīti ar nodokļa maksātāja plānoto saimniecisko darbību, taču tie neattiecas uz darbību, kas neietilpst pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas jomā.

(sal. ar 33., 34. un 37. punktu un rezolutīvo daļu)